

bret, at der kun er denne Medgang tilbage paa Metallerne, at nu en saadan Artikkel som Stenful ogsaa skal vedblive at være beskyttet, og naar man saa efter den Anthyning, der kom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Breinholdt), maa vente, at ogsaa Skibsafgiften trues af samme Stæbne, at vi ogsaa mulig skulle beholde den tilligemed Stenfulstolden og Træetolden, saa at vi altsaa kun saa denne Smule Medgang paa Metaller, saa siger jeg: Er det Meningen med den hele Toldreform, at man skal omlægge Tolden paa Forbrugsartikler og ikke derimod gennemføre Reformer i den Retning, som dette Ting tidligere har stillet op som det væsentligste Djemed, saa — Forord bryder ingen Trætte — reserverer jeg min Stilling overfor den hele Toldreform.

Rundsen: Naar jeg ikke har taget Ordet under disse Forhandlinger paa et tidligere Stadium, saa ligger Grunden for en stor Del deri, at de Vædringsforslag, som ere stillede, eller i alt Fald de allerfleste af dem, have i mine Øjne saa liden Betyning for det foreliggende Toldlovsforslag, at de Anstuelser, jeg repræsenterer, ikke godt kunne komme til Orde ved Behandlingen af disse Vædringsforslag, og at selv om mulig de Vædringsforslag, som jeg blandt de foreliggende kan have nogen Sympati for, skulde blive vedtagne, vil Toldloven dog ikke derved saa en saadan Stikkelse, at jeg fra mit Standpunkt kunde være tilfreds dermed. Endtil kommer, at flere Mindretal af Udvalget have gjort gældende, at de ikke have stillet Vædringsforslag i samme Omfang, som de kunde have ønsket, og deraf følger jo det samme for deres Vedkommende, saaledes at Loven, naar den maatte blive færdig, ikke vil saa en saadan Stikkelse, at der vil være Tilfredshed med den fra ret mange Sider i denne Sal. Ikke desto mindre har jeg tænkt at ville fremkomme med nogle saa Bemærkninger til enkelte af de stillede Vædringsforslag.

Jeg skal kortelig omtale Vædringsforslaget under Nr. 51, som gaar ud paa at indføre en Told paa Svovlsyre. Dette Vædringsforslag blev af den ærede Ordfører motiveret derved, at der i Forvejen var Told paa flere af de Ting og Materialer, som Fabrikantene af Svovlsyre skulde bruge, og at det derfor maatte anses for at være nødvendigt, at der ogsaa blev lagt Told paa Produktet, paa Svovlsyre. Senere er der fra forskellige andre Taleres Side blevet gjort gældende, at Svovlsyre atter er et Hjelpestof i en stor Mængde andre Fabrikationsgrene, og at derfor kon-

sekvensen af at lægge en Told paa Svovlsyre med den Motivering, den ærede Ordfører har fremsat, maatte føre til, at man maatte fremkomme med en Beskyttelsestold for alle de Produktionsgrene, som benyttebe Svovlsyre som et Hjelpe middel. Jeg mener her at burde gøre opmærksom paa, hvilket Uføre man er ude i ved den Toldpolitit, som repræsenteres af Flertallet i denne Sal, og at man er ude paa noget endeløst, som man ikke kan overse, hvor det fører hen; thi skal man lægge Told paa det andet, fordi man har lagt Told paa det første, skal man maatte ogsaa af den Grund lægge Told paa det tredje og det fjerde, men saa er det nødvendigt, at man gaar hele Rækken af Varer igennem og paalægger dem Told. Naar man saa er færdig dermed, vil det vise sig, at den Told, som er paalagt en Vare for at hæve Produktionen deraf, skader andre Produktionsgrene, og saa kan man begynde forfra. Hele denne Behandlingsmaade fører ikke til andet, end at man bliver staaende paa det samme Punkt, som man gik ud fra, og saa maa man begynde forfra. Jeg skal tillade mig at anføre det som Motivering af det Standpunkt, jeg staar paa, nemlig at denne Toldbeskyttelsesvej ikke er rigtig, men at man bør slaa ind paa en anden Vej. — Jeg skal nævne Vædringsforslaget Nr. 50, som gaar ud paa, at der paa Sukker skal indføres en Tillægstold, som svarer til den Udførselspræmie, som i andre Lande ydes. Jeg ser, at man her atter er inde paa en Vej, om hvilken man slet ikke kan vide, hvor den fører hen. Vi slaa herved ind paa en Vej, ad hvilken vi slet ikke ville være Herre over, hvilken Told der skal betales. Det bliver efter dette Vædringsforslag ikke os her i Landet, som komme til at bestemme, hvor stor en Told der skal betales for Sukker, men det vil blive afhængig af de Udførselspræmier, som andre Lande betale. Men hvis man kunde antage, at disse Udførselspræmier vilde meget højere, vilde ogsaa Tolden af Sukker blive fordyret i en Grad, som vi ikke ere Herre over. Det er ikke det eneste Moment, som kunde gøre, at vi ikke blive Herre over de Toldsatser, som skulde bestemmes ved denne Toldlov. Det blev i Gaar af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Jussing) nævnt, at man sælger Varerne billigere her, end de sælges i Udlandet paa selve Fabrikationsstedet. Det er noget, som jeg selvfølgelig ikke i mindste Maade tvivler om, men hvis vi skulle gøre dette Moment til en Faktor, hvorefter vi bestemme vore Toldsatser, vilde vi derved være inde paa noget ubestemt med Hensyn til, hvor højt man skal gaa overfor